ŞEDDÂD BİN EVS (radıyallahü anh)

Medineli müslümanlardan (Ensârdan). Ebû Ya'lâ ve Ebû Abdurrahmân künyeleri vardır. 58 (m. 697)'de, yetmişbeş yaşında Kudüs'te vefât etti. Hazrec kabilesinin Neccâr kolundandır. Muhammed ve Ya'lâ adında iki oğlu vardır. Ana ve babası müslüman idi. Onun için müslüman bir aile ocağında yetişti.

Yaşı küçük olduğu için, Resûlullah efendimizin (aleyhisselâm) gazâlarına katılamadığı söylenir. Asr-ı saâdet'den sonra Şam'da, Filistin'de, Beyt-ül-Mukaddes'te ve Humus'ta bulundu.

Şeddâd bin Evs (radıyallahü anh) Eshâb'ın fazîletlilerindendir. Geniş bir bilgiye sahipti. Devrinde, her ilimde kendisine müracaat edilirdi. Yumuşak huylu, açık sözlü, hiddet zamanında gadâbına hâkimdi, sahipti. İbâdet ve Allahü teâlânın beğendiği işlerde çok gayretliydi. Kalbi Allahü teâlânın korkusu ile doluydu. Yattığı zaman tefekküre dalardı. Allahü teâlânın rahmeti ile birlikte, azâbını da hatırlar, "Yâ Rabbî! Cehennem ateşini düşündükçe uykum kaçıyor" derdi. Allahü teâlâ'nın emir ve yasaklarına uymakta çok titiz olup, bunları güler yüz, tatlı dille insanlara anlatırdı. Şeddâd hazretlerinin husûsiyetlerinden biri de, ağzından, lüzumsuz ve olur olmaz sözlerin çıkmamasıdır. O, riya ve gösterişten çok sakınırdı.

Ebû Eş'as es-Sağanî şöyle rivâyet eder: "Şam Câmi-i şerîfine gitmiştim. Orada Şeddâd bin Evs hazretleri ile karşılaştım. Bir yere gidecekti. Nereye gideceğini, sordum. Hasta bir arkadaşını ziyâret edeceğini söyledi. Ben de kendileriyle gelebileceğimi söyledim ve beraber gittik. Oraya varınca, hastaya, durumunun nasıl olduğunu sordular. Hasta "Ni'met içerisinde olduğunu" söyledi. Bunun üzerine, Şeddâd hazretleri şöyle buyurdu: "Günahlarının affedildiğini sana müjdelerim. Çünkü, Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) "Allahü teâlâ buyurur ki: "Mü'min olan kullarımdan birini imtihan ettiğim zaman, o bu imtihanı hamd ile karşılarsa, yatağından anasından doğduğu günkü gibi, günahlarından temizlenmiş olarak kalkar." buyurdu.

Şeddâd bin Evs (radıyallahü anh) Peygamber efendimiz ve Eshâb'ın büyüklerinden hadîs-i şerîf rivâyet etmiştir. Oğulları Ya'lâ ve Muhammed ile Mahmûd bin Rebî', Mahmûd bin Lebîd, Abdurrahmân bin Ganem, Beşîr bin Ka'b ve başkaları da ondan hadîs-i şerîf bildirmişlerdir. Şeddâd bin Evs hazretlerinin bildirdiği hadîs-i şerîflerden bazıları şunlardır:

"Akıllı kimse, kendini hesaba çekip, ölümden sonrası için çalışan kimsedir. Âciz olan da, nefsine, arzu ve isteklerine tâbi olur ve Allahü teâlâ'dan olmıyacak şeyler bekler."

"Allahım! Sen, benim Rabbimsin. Ben de senin kulunum. Beni sen yarattın. Ben sana gücümün yettiği kadar verdiğim söz üzerindeyim. Yaptığım kötülüklerden sana sığınırım. Bana ihsân ettiğin ni'metini sana itiraf ediyorum. Günâhımı da sana itiraf ediyorum. Günâhımı bağışla. Çünkü günâhları ancak sen bağışlarsın. Yaptığım şeyin kötülüğünden sana sığınırım."

"Allahım! Gözüme, kulağıma ve bedenime, sıhhat ve afiyet ihsân eyle. Senden başka ilâh yoktur. Allahım! Kaza ve kaderine rızayı, öldükten sonra ebedî se'âdet ve mutluluğu, cemâlini müşâhede lezzetini, sana kavuşma arzusunu, zararlardan ve saptırıcı fitnelerden muhafaza buyurmanı, senden ister, zulm etmek ve zâlim olmaktan, başkasına tecâvüz etmek veya tecâvüze uğramaktan veya affedilmiyecek bir günâh işlemekten sana sığınırım."

"Allahü teâlâ herşeyi iyi yapmayı emretti. Hayvan kestiğiniz zaman iyi kesiniz. Sizden biriniz hayvan keseceği vakit, bıçağını bilesin, hayvana eziyet vermesin."

"Tevbe, günâhı temizler. İyilikler, kötülükleri yok eder. Kul, rahatlık zamanında Rabbini zikrederse, Allahü teâlâ, onu belâdan kurtarır."

"Ey insanlar! Dünya, hâzır bir meta'dır. Ondan, iyiler de kötüler de yer. Âhiret, hak bir va'ddır. Âhirette, her şeye kadir olan Allahü teâlâ hükmeder. Orada hak ne ise o olur. Bâtıl hükümsüz kalır. Ey İnsanlar! Sizler âhiret adamlarından, âhireti düşünüp, ona hazırlananlardan olunuz. Dünya adamlarından, âhireti unutup dünyâya dalmışlardan olmayınız."

"Siz, Allahü teâlâdan, korkarak, amel yapınız. Biliniz ki, amellerinize göre arz olunursunuz. Allahü teâlâya mutlaka kavuşacaksınız. Kim, zerre miktarı hayır (iyilik) işlerse, onun karşılığını görür. Kim de zerre kadar (kötülük) yaparsa onun karşılığını da görür."

Yine, Ubâde bin Nesî (radıyallahü anh) naklediyor: "Şeddâd bin Evs ağlarken görüldü. Ona niçin ağlıyorsun? diye soruldu. "Resûlullah'dan (aleyhisselâm) duyduğum bir hadîs-i şerîfi hatırladım da, onun için ağlıyorum. Resûlullah efendimiz (aleyhisselâm) bu hadîs-i şerifinde, "Ümmetim için, şirk ve gizli

şehvetten korkuyorum.” buyurdu. O zaman ben, “Yâ Resûlallah! Ümmetin senden sonra şirke düşecek mi?” diye sordum. Resûlullah (aleyhisselâm) “Evet, gerçi onlar, güneşe, aya ve puta tapmıyacaklar. Fakat işlerinde riyakârlık yapacaklar,(Allah için değil de Ondan başkalarının rızası için yapacaklar). Gizli şehvet ise şudur: Onlardan biri, oruç tutar, oruçlu olur, sonra şehvete sebeb olan bir şeyi görür ve orucunu terk edip bozar.” buyurdular.”

Biz Peygamberimiz (aleyhisselâm) ile beraber idik. “Yanımızda yabancı (Ehl-i kitap) birisi var mı?” buyurdu. “Yok, Yâ Resûlallah” dedik. Kapının kapatılmasını emrettiler. “Ellerinizi kaldırın, Lâ ilahe illallah (Allahü teâlâ’dan başka ilâh yoktur) deyiniz” buyurdu: Ellerimizi kaldırdık. Bu hal bir müddet devam etti. Sonra mübârek ellerini indirip, şöyle buyurdu: “Sana hamd olsun, yâ Rabbi! Beni bu kelime ile gönderdin. Bana, onu emrettin. Bana, onunla Cenneti va’d ettin. Va’dinde duran yalnız sensin”

Bundan sonra “Sizi müjdelerim. Allahü teâlâ sizi mağfiret buyurdu. (bağışladı)” buyurdular. Şeddâd (radıyallahü anh): Resûlullah’dan (aleyhisselâm) duydum. “Kim riya ile namaz kılar, oruç tutar, sadaka verirse, o Allahü teâlâya ortak koşmuş olur.” dedi.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) El-A’lâm cild-3, sh. 158

2) El-İsâbe cild-2, sh. 139

3) Tehzîb-üt-tehzîb cild-4, sh. 315

4) Hilyet-ül-Evliyâ cild-1, sh. 264

5) El-İstiâb cild-2, sh. 135

6) Müsned-i Ahmed bin Hanbel cild-4, sh. 124, 152, cild-2, sh. 388

7) Üsûd-ül-Gâbe cild-2, sh. 387